

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3024/76

af 13. december 1976

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for rå eller ufabrikeret tobak af sorten Virginia med oprindelse i udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved den fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Sri Lanka, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore ⁽²⁾ har Fællesskabet erklæret sig rede til at søge egnede løsninger på de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område for de nævnte lande;

dels er den omhandlede råtabak for flere asiatiske lande inden for Commonwealth, og særlig for Indien, en vigtig eksportvare, for hvilken handelsudvekslingerne risikerer at blive påvirkede som følge af udvidelsen af Fællesskabet; dels er de pågældende lande blandt dem, der rammes hårdest af den øjeblikkelige økonomiske krise; den generelle præferenceordning kan udgøre en løsning på problemer af denne art og det vil derfor være hensigtsmæssigt at lade disse tobakssorter være omfattet af den generelle præferenceordning;

Det europæiske økonomiske Fællesskab har inden for rammerne af UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1—24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der er omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af det faste element, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af den fælles

told — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger; der bør dog på grund af, på den ene side tobaksektorens følsomhed i almindelighed, og på den anden side nødvendigheden af at sikre de associerede landes og AVS-staternes interesser, på dette område fastsættes en særlig ordning for rå eller ufabrikeret tobak af sorten Virginia, som består i nedsættelse af den told, der anvendes på denne vare inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent;

det omhandlede tilbud indeholder en klausul, som fastslår, at Fællesskabet har fremsat det ud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og vil gøre sig tilsvarende bestræbelser i så henseende; desuden fremgår det særlig af de konklusioner, der er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud, samtidig med at det er af midlertidig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere helt eller delvis kan trækkes tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige tilstande, som måtte indtræffe i AVS-staterne som følge af anvendelse af den generelle præferenceordning;

på konferencen mellem stats- eller regeringscheferne fra De europæiske Fællesskabers medlemsstater og tiltrædende lande, som blev afholdt i Paris den 19.—21. oktober 1972, opfordredes desuden Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne til gradvis at iværksætte en samlet politik for udviklingssamarbejde på verdensomspændende plan, som især skal medføre en forbedring af de generelle toldpræferencer med det formål at tilvejebringe en jævn vækst i indførselen af forarbejdede varer fra udviklingslandene;

toldpræferencerne har været anvendt siden andet halvår af 1971; for »flue-cured« tobak af sorten Virginia er den nævnte toldpræferenceordning imidlertid gjort anvendelig fra 1974, og det synes hensigtsmæssigt herefter at anvende denne ordning for alle Virginia-tobakssorter;

Fællesskabet bør derfor for året 1977 åbne et fællesskabstoldkontingent for den omhandlede rå eller ufabrikerede tobak med oprindelse i de i bilaget opregnede lande og territorier inden for 60 000 tons og

⁽¹⁾ EFT nr. C 259 af 4. 11. 1976, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 195.

til en told på 7 % med en opkrævning af mindst 15 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt for tobak af sorten Virginia, henhørende under toldposition 24.01 ex B, og en opkrævning af højst 45 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt for tobak af sorten Virginia, henhørende under toldposition 24.01 ex I og 24.01 A ex II;

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten ⁽¹⁾, anvendes den generelle toldpræferenceordning i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

imidlertid ville denne ordning føre til, at der i 1977 i de nye medlemsstater for visse af de omhandlede tobakkers vedkommende skulle anvendes toldsats, der er højere eller næsten lig med dem, som almindeligvis vil blive anvendt af de nye medlemsstater over for tredjelande på grundlag af bestemmelserne i ovennævnte akt; en sådan situation ville hverken være i overensstemmelse med ordningen med generaliserede præferencers ånd eller bogstav; med henblik på også for disse varers vedkommende at opretholde en tilsvarende præferencemargen bør det sikres, at de belægges med en lavere told efter retningslinjer, der er inspireret af det princip, at der i de nye medlemsstater skal opretholdes en præference svarende til den, der består mellem satsene i den fælles toldtarif og de i artikel 1 anførte sats; med henblik på i overensstemmelse med præferenceordningens målsætning at yde de udviklingslande, der er omfattet af denne, den bedst mulige behandling, bør de i ovennævnte artikel 1 anførte toldsats også anvendes i alle tilfælde, hvor det viser sig, at de toldsats, der fremkommer ved ovennævnte beregningsmåde, er højere;

dette toldkontingent bør forbeholdes varer med oprindelse i de omhandlede lande og territorier; begrebet »varer med oprindelse i« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varers oprindelse« ⁽²⁾;

der bør sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til det nævnte kontingent og vedvarende anvendelse af de for dette fastsatte sats for alle indførsler af de pågældende varer til alle medlemsstater, indtil dette kontingent er opbrugt; en ordning for udnyttelse af dette fællesskabstoldkontingent på grundlag af en fordeling mellem medlems-

staterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til de ovennævnte principper; med henblik herpå og inden for denne udnyttelsesordning kan de faktiske afskrivninger på kontingentet ikke ske for andre varer end de, der er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat;

på grundlag af de foreliggende statistiske data, som kun dækker en forholdsvis kort periode, og som bør afvejes under hensyntagen til de prognoser, der kan foretages for kontingentperioden, kan fordelingen af kontingentkvoterne fastlægges således:

Tyskland	10 525 tons
Benelux	5 700 tons
Frankrig	1 000 tons
Italien	4 000 tons
Danmark	1 900 tons
Irland	1 975 tons
Det forenede Kongerige	34 900 tons;

uden at påvirke det pågældende toldkontingents fællesskabskarakter synes det muligt foreløbig at fastsætte en anvendelsesordning baseret på en enkel fordeling mellem medlemsstaterne; yderligere foregriber den ved nærværende forordning foretagne fordeling ikke en tilbagevenden til den almindelige fordelingsordning for fællesskabstoldkontingenter, som indebærer dannelsen af en reserveandel; på dette overgangsstadium synes denne fordeling at kunne finde sted med mængder, som angivet ovenfor;

medlemsstaternes andele af fællesskabstoldkontingentet, med hensyn til varighed og størrelse, synes ikke i dette tilfælde at bringe en lige adkomst for Fællesskabets importører til fællesskabstoldkontingentet i fare; af samme grund synes der naturligt at overlade det til hver medlemsstat selv at vælge, hvordan den vil forvalte sin kvota;

der bør fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt at undgå enhver alvorlig forstyrrelse i et område inden for den økonomiske aktivitet i Fællesskabet og med henblik herpå at bemyndige Kommissionen til delvis eller fuldstændig at genindføre opkrævning af told for at undgå en sådan forstyrrelse;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af den kvota, som tildeles denne økonomiske union, træffes af dens medlemmer —

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 178.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar og indtil den 31. december 1977 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 60 000 tons for indførsel af rå eller ufabrikeret tobak af sorten Virginia, henhørende under pos. 24.01 A ex I, 24.01 A ex II og 24.01 ex B i den fælles toldtarif. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satsen til 7 % med opkrævning af mindst 15 regningsenheder pr. 100 kg nettovægt for tobak af sorten Virginia, henhørende under toldposition 24.01 ex B og en opkrævning af højst 45 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt for tobak af sorten Virginia, henhørende under toldposition 24.01 A ex I og 24.01 A ex II.

Ved indførsel til Danmark, Irland og Det forenede Kongerige skal der for ovennævnte varers vedkommende anvendes de toldsats, der fremkommer ved — med en koefficient, der er lig med præferencemargenen mellem de i første afsnit anførte toldsats og dem, der skal anvendes efter den fælles toldtarif — at multiplicere de toldsats, der opnås ved at reducere forskellen mellem på den ene side den laveste toldsats, der anvendtes den 1. januar 1972 over for de i bilaget nævnte udviklingslande, og på den anden side den fælles toldtarif, med 80 %.

Dog skal de i stk. 1 anførte toldsats anvendes fra den 1. januar 1977 til den 30. juni 1977, når de toldsats, der fremkommer ved ovennævnte beregning, er de højeste. Fra den 1. juli 1977 skal de i stk. 1 anførte toldsats anvendes.

2. Dette toldkontingent er forbeholdt varer med oprindelse i de lande og territorier, som er opregnet i bilaget. Dog kan indførsler, som allerede er fritaget for toldafgifter ifølge en anden toldpræferenceordning, indrømmet af Fællesskabet, ikke afskrives på dette toldkontingent.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelsesstatus« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

For adgang til indførsel under dette toldkontingent kræves der forelæggelse af et ægtheds-certifikat opført i oprindelsescertifikatet og udstedt efter fremgangsmåden i andet afsnit.

Artikel 2

Det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent deles i kvoter, som for hver medlemsstat svarer til det nedenfor anførte beløb, som er angivet ud for dem:

Tyskland	10 525 tons
Benelux	5 700 tons
Frankrig	1 000 tons
Italien	4 000 tons
Danmark	1 900 tons
Irland	1 975 tons
Det forenede Kongerige	34 900 tons.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til den kvote, som tildeles dem.

2. Den faktiske udnyttelsesgrad af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførslerne af de pågældende varer, som er forevist i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede regler.

3. En vare kan kun omfattes af toldkontingentet, hvis det i stk. 2 omhandlede oprindelsescertifikat forevises inden genindførelse af toldopkrævningen.

Artikel 4

Medlemsstaterne underretter månedligt Kommissionen om de indførsler af den pågældende vare, som faktisk er afskrevet på deres kvoter både i værdi, udtrykt i regningsenheder, og i mængde, udtrykt i tons.

Artikel 5

Når varer, der omfattes af den i artikel 1 fastsatte ordning indføres i Fællesskabet til sådanne priser, at det medfører eller truer med at medføre alvorlig skade for Fællesskabets producenter af lignende varer eller direkte konkurrerende varer, kan opkrævning af told genindføres helt eller delvis for de pågældende varer over for det eller de lande eller territorier, som er årsag til denne skade. Sådanne foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trussel om alvorlig skade, som er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

Artikel 6

1. For at sikre anvendelsen af artikel 5 kan Kommissionen ved forordning beslutte at genindføre opkrævning af told i et nærmere angivet tidsrum.

2. I tilfælde af at Kommissionen er blevet anmodet af en medlemsstat om at gribe ind, skal den udtale sig inden for en frist af højst ti arbejdsdage regnet fra anmodningens modtagelse og underrette medlemsstaterne om de truffne foranstaltninger.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet inden for en frist af ti arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Sagens forelæggelse for Rådet har ikke opsættende virkning. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 7

Artikel 5 og 6 berører ikke anvendelsen af beskyttelsesklausuler, som er fastsat i medfør af den fælles landbrugspolitik i henhold til traktatens artikel 43, eller i medfør af den fælles handelspolitik i henhold til traktatens artikel 113.

Artikel 8

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at de foregående bestemmelser overholdes.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

BILAG

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer

I. SELVSTÆNDIGE LANDE

Afghanistan	Fiji	Nicaragua
Algeriet	Gabon	Niger
Angola	Gambia	Nigeria
Argentina	Ghana	Oman
Bahamas	Grenada	Pakistan
Bahrein	Guatemala	Panama
Bangladesh	Guinea	Papua Ny Guinea
Barbados	Guinea-Bissau	Paraguay
Benin	Guyana	Peru
Bhutan	Haiti	Philippinerne
Bolivia	Honduras	Principe og São Tomé
Botswana	Indien	Qatar
Brasilien	Indonesien	Rumænien
Burma	Irak	Rwanda
Burundi	Iran	Saudi Arabien
Cameroun	Jamaica	Senegal
Chile	Jordan	Seychellerne
Colombia	Jugoslavien	Sierra Leone
Comorerne	Kapverdiske øer	Singapore
Folkerepublikken Congo	Kenya	Somalia
Costa Rica	Khmeriske Republik (Cambodia)	Sri Lanka
Cuba	Kuwait	Sudan
Cypern	Laos	Surinam
Den arabiske republik Ægypten	Lesotho	Swaziland
Den arabiske republik Yemen	Libanon	Sydkorea
Den centralafrikanske Republik	Liberia	Syrien
Den demokratiske folgerepublik Yemen	Libyen	Tanzania
Den dominikanske Republik	Madagascar	Tchad
Elfenbenskysten	Malawi	Thailand
Føderationen af arabiske Emirater:	Malaysia	Togo
Abu Dhabi	Maldiverne	Tonga
Dubai	Mali	Trinidad og Tobago
Ras-al-Khaimah	Marokko	Tunesien
Fujairah	Mauretanium	Uganda
Ajman	Mauritius	Uruguay
Sharjah	Mexico	Venezuela
Umn al Quaiwan	Mozambique	Vestsamoa
Ecuador	Nauru	Vietnam
El Salvador	Nepal	Zaire
Etiopien		Zambia
		Ækvatorial Guinea
		Øvre Volta

II. LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetages af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

Afar og Issa (Territoriet)
Australsk Antarktis Territorium
Belize
Bermuda
Britisk Antarktis Territorium
Britiske territorier i Det indiske Ocean (Aldabra, Farquhar, Tchagosøerne, Desrochesøerne)
Britisk Oceanien ⁽¹⁾
Brunei
Caymanøerne med tilliggende øer
Cocosøerne (Keeling)
Cornøerne og Swanøerne
Falklandsøerne med tilliggende områder
Fransk Polynesien
Gibraltar
Heardøen og McDonaldøerne
Hongkong
Jomfruøerne (hørende under De forenede Stater) (øerne St. Croix, St. Thomas, St. John etc.)
Juleøen
Leewardøerne ⁽²⁾
Macao
Mayotte
Nederlandske Antiller
Nordfolkøen
Ny Kaledonien og tilhørende områder
Portugisisk Timor
St. Helena (herunder Ascension, Diego Alvarez eller Gough, Tristan da Cunha)
Spanske territorier i Afrika
Stillehavsvøer administreret af De forenede Stater eller under disses formynderskab ⁽³⁾
Sydpolarlandene og Antarktis (fransk)
Territorier under New-Zealand (Cookøerne, Niueøen, Tokelæøerne, øen Ross)
Turks- og Ciacosøerne
Windwardøerne ⁽⁴⁾
Øerne Wallis og Futuna

Bemærkning: Der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.

⁽¹⁾ Gilbertøerne, Tuvalu, Salomonøerne, Kondominiet Ny-Hebriderne og Pitcairn.

⁽²⁾ Antigua, Montserrat, St. Christopher og Nevis, Anguilla, britiske Jomfruøer.

⁽³⁾ De stillehavsvøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter: Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øerne under formynderskab: Carolinerne, Marianneøerne og Marshalløerne.

⁽⁴⁾ Dominica, St. Lucia, St. Vincent.